Ангелина, име ~~женско~~ на жена. Ангелина грозде брала, грозде брала лѣнъ топила. — ангелино, богъ убилъ те, поразилъ та. Нѣс. нен. 33. Царя ли ся тънка ангелица, богор. пп. 4.

Ангелинка, тоже име. умал. отъ ангелина. — ангелинкинъ, на, но — ний.

Ангелко име на мѫжъ, умл. отъ ангелъ. — ангелковъ, ва, во, вий, прл.

Ангелка име на жена. — ангелкинъ, на, но, — ний. прил.

ангеловиденъ, дна, дно, — дний (тъ), който има видъ на ангелъ.

Ангелогласенъ, сна, сно — сний (тъ) който има ангелски гласъ.

ангелозраченъ, чна, чно, — чний (тъ) който има зракъ (видъ, сияние) на ангелъ.

Ангелоименитъ, та, то, — тий (тъ), който носи името на нѣкого отъ ангелитѣ, който е съ ангелско име.

Ангелолѣпенъ, пна, пно — пний (тъ), който прилича на ангелъ, който е хубавъ като ангелъ.

Ангелоначялникъ, в. архангелъ.

Ангелонравенъ, вна, вно — вний (тъ), който има ангелски нрави.

Ангелообразенъ, зна, зно — зний (тъ), който има образъ ангелски, който носи ангелский образъ на себе си. който живѣе като ангелъ.

Ангелоподобенъ, бна, бно, — бний (тъ), който е като ангелъ,

ангелский, ска, ско, — ский (тъ) който има качествата, свойствата на ангелъ, ангелска невинность, ангелски гласъ. 2) що се относи на ангелитѣ: ангелскитѣ сили. 3) що състои отъ ангели: ангелский съборъ.

Ангелский чинъ или образъ, иночество, монашество, калугерщина.

ангелский великъ чинъ, схима, найгорень чинъ у калугерството

Ангелушъ, име на мѫжъ — Ангелушевъ, ва, во, — вий прл.

Ангелушица, жена на ангелуша. Ангелушичинъ, на, но — ний прл.

Ангелче (то) —чета (та) умл. отъ ангелъ, сякашъ че е ангелче. Зачѣ ще да окружѫтъ нѣколко миловидни ангелчета. З. 162.

Ангелчо, име на мѫжъ — Ангелчовъ, ва, во — вий прл.

Ангелъ (тъ) сѫщество духовно, духъ безтѣлесенъ, надаренъ съ умъ и воля ἄγγελος. Слуга божия, вѣстникъ, вѣститель, пратеникъ, испълнитель на божиитѣ велѣния. Господь ангели проводи, долу на доленъ свѣтъ, за православна душица въ рай божи да я заведѫтъ... и ангели ся отишли... че са ангели въ рая хвъркатъ и при бога сѫ стигнали. Д. 15. Ангелъ самъ си си го стоди и стражи, до два ангела хвъркати домагатъ млада вдовица. Зч. I. 356. на свѣтлината, ~~на видѣлото~~, добрий ~~ангелъ~~ духъ, божий ~~ангелъ~~ слуга. — ангелъ на тъмнината, злий духъ, дияволъ. — ангелъ хранитель, пазитель, ангелъ поставенъ или опредѣленъ отъ бога при всякой човѣкъ да го пази, ~~да зло~~ да го свѣстява да не прави зло. — совѣтъ та ~~Поставилъ това и думат~~ Слабъ му ангелъ тъ, казватъ за човѣкъ слабохарактеренъ, който се лесно поддава на каквито и да е внушения. Когато нѣкой ще умре, като го видятъ, че почне да гледа безъ движение на очитѣ си, казватъ че си видѣлъ ангелътъ. Ч. 41. — ангелъ който води душитѣ на хората, — смъртьта. 2) човѣкъ невиненъ, незлобивъ чистъ, непороченъ, тихъ и съ кротки нрави, който никому не прави зло, който живѣе свято, като сѫщий ангелъ. Мѫжко дѣте ангелъ ми се стори, кáта дена литургия служешъ. М. 55. р. 72. Хората не сѫ дяволе, нито ангеле, нито добитъкъ, нито звѣрове, но съ разумъ обдарени сътворения. Л. Д. 1869. р. 202. ~~на~~ човѣкъ ~~или жена~~ красивъ, хубавецъ, прѣкрасенъ: Ангелъ ли си отъ небето че на хубостъ си сама. Нѣс слав. Ангелъ по име и на красота. Ганч. Сиромахъ ли си, ангелъ да си, пакъ си нищо и никакъ человѣкъ. Л. Д. 1875. р. 79.

Ангелъ велика съвѣта. цырк. название на Иисуса Христа.

Ангелъ, име на мѫжъ. Ангелъ та кръстили, дяволъ да ся бѣ турили името много по-право ще е.

ангина (та) болѣсть, въспаление на сливицитѣ и на мѫжецъ тъ, жаба.

Ангинара (та) раст. градинско за готвяние. бодличина.

Англиканизмъ (тъ) англиканско-протестанско вѣроисповѣдание.

ангелининъ, на, но, — ний, който е на ангелина

Ангелица, жена на ангела.

ангеличинъ, на, но, — ний който е на ангелица.

Ангеловъ, ва, во. — вий (тъ) който е на ангела. Марийка Ангелова. Г-жа Ангелова.